

# Docentennieuwsbrief

juni 2026

Op 29 juni 2026 kwamen docenten van Janssen University of Applied Sciences samen voor een inspirerende bijeenkomst aan de Eldoradolaan. In een open en betrokken sfeer stond één vraag centraal: hoe bereiden we ons onderwijs voor op een wereld waarin AI een steeds grotere rol speelt?

De avond werd geopend door Kathleen Janssen, die het gesprek richting gaf vanuit drie perspectieven: het verleden, het heden en de toekomst. Vanuit die gedachte ontstond een natuurlijke lijn: leren van wat achter ons ligt, begrijpen wat er nu speelt en samen vormgeven aan wat komt.

## Gemiddelde scores:

- Vakken: 3,7
- Docenten: 3,8
- Toetsen: 3,8
- Vier-ogen screening: 95%
- Slagingspercentage: 85%

Normen: vak, docent en toets  $\geq 3$  (schaal 1-5) | vier-ogen screening  $\geq 70\%$  | slagingspercentage  $\geq 60\%$

## AI verandert niet wat we doen, maar hoe we kijken

Gast spreker Tim Hoppen nam de aanwezigen mee in een herkenbaar en actueel vraagstuk: hoe zorgen we ervoor dat toetsing betekenisvol blijft in een tijdperk waarin AI steeds toegankelijker wordt?

Zijn verhaal maakte één ding helder: het traditionele beeld van toetsing, met de scriptie als eindproduct, sluit steeds minder aan bij de praktijk. Niet omdat studenten minder kunnen, maar omdat de wereld om hen heen verandert. In plaats van alleen te kijken naar wat een student oplevert, verschuift de focus naar hoe een student tot dat resultaat komt. Het leerproces -denken, analyseren, samenwerken en reflecteren- wordt daarmee zichtbaarder en belangrijker.



## Samen bouwen aan toekomstbestendig onderwijs

De Examencommissie, vertegenwoordigd door Justus Hew A Kee en Delano Gefferie, nam de aanwezigen mee in de evaluatie-resultaten van studieblok 2. De cijfers laten zien dat het onderwijs stevig staat. Studenten waarderen zowel de vakken als de docenten ruim boven de norm en ook de kwaliteit van toetsing wordt positief beoordeeld.

Kleine maar belangrijke verbeterpunten kwamen naar voren, zoals het tijdig beschikbaar stellen van lesmateriaal en het versnellen van feedback op opdrachten. Ook werd het belang benadrukt van consistente beoordelingscriteria en het verder versterken van interactie in de klas.

De conclusie was duidelijk: de basis is goed, en juist daarom is dit het moment om verder te verdiepen en te verfijnen.



Tim Hoppen is een ervaren onderwijsprofessional met een sterke focus op werkplekleren en onderwijs-innovatie. In zijn werk verbindt hij onderwijs en beroepspraktijk, waarbij studenten leren door te doen, te reflecteren en samen te werken.

Programmatisch toetsen speelt hierin een sleutelrol. Door niet één moment, maar een reeks van ontwikkelstappen centraal te stellen, ontstaat een rijker en eerlijker beeld van de student. Feedback wordt geen afsluiting, maar een doorlopend onderdeel van leren. Ook de rol van AI werd in dit kader opnieuw geplaatst. AI is geen bedreiging voor onderwijskwaliteit, maar een hulpmiddel dat, mits goed gebruikt, het leerproces kan versterken. Voorwaarde is wel dat het denkproces van de student zichtbaar blijft.

### Van praten over AI naar doen

Na de inspirerende inzichten gingen docenten zelf aan de slag. In kleine groepen werd gewerkt met het AI-bestendigheidscanvas: een praktisch hulpmiddel om toetsen te analyseren en te verbeteren. Wat opviel, was dat veel toetsen al goed aansluiten bij de nieuwe realiteit. Een groot deel bleek al AI-bestendig, doordat het leerproces zichtbaar is en studenten actief moeten toelichten, presenteren of verdedigen wat zij doen.

Tegelijkertijd ontstonden er waardevolle ideeën om bestaande toetsen verder te versterken. Denk aan het toevoegen van mondelinge toelichtingen, het werken met tussentijdse feedbackmomenten en het meer centraal stellen van het proces in plaats van alleen het eindproduct. De werksessie liet vooral zien dat innovatie niet altijd groots hoeft te zijn. Kleine aanpassingen in toetsing kunnen al een groot verschil maken in hoe eerlijk, inzichtelijk en leerzaam een beoordeling is.



### AI in het onderwijs: een spiegel, geen oplossing

*Bijdrage van kerndocent ICT, Jean-Paul van Ewijk*

AI wordt vaak gezien als een slimme assistent die het werk makkelijker maakt. Maar misschien is het beter om AI te zien als een spiegel. Het laat niet alleen zien wat mogelijk is, maar vooral wat er al aanwezig is. AI versterkt. Wie scherp kan denken en helder kan formuleren, wordt met AI sneller en effectiever. Maar wie die basis mist, produceert met dezelfde technologie vooral overtuigend klinkende, maar inhoudelijk lege tekst.

Daar zit een belangrijke uitdaging voor het onderwijs. Waar studenten zich vroeger nog verscholen achter middelmatige, maar eerlijke teksten, kan AI diezelfde middelmatigheid nu verhullen achter vloeiende en professionele formuleringen. Het resultaat oogt goed, maar mist soms de kern: een eigen redenering.

De vraag is daarom niet of we AI moeten toelaten. De vraag is of we studenten nog voldoende uitdagen om zelf te denken, te analyseren en te beargumenteren – vóórdat ze AI inzetten. Als we AI te vroeg inzetten, leren studenten niet om hun vaardigheden te versterken, maar om ze te vervangen. En wat vermenigvuldigd wordt zonder basis, blijft leeg – alleen beter verpakt.

Goed onderwijs blijft daarom toetsen op denkvaardigheid. Door studenten te laten uitleggen hoe zij tot een antwoord komen, door door te vragen op hun keuzes en door ruimte te maken voor reflectie, blijft zichtbaar wat van de student zelf is. AI verandert daarmee niet de kern van onderwijs, maar maakt deze juist scherper zichtbaar.



Deze tekst is met AI gemaakt. Lees hier de conversatie.

<https://claude.ai/share/6ca3b600-a8c1-4e78-9013-7e1816adbb99>